GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Massa aviat, Natàlia

Opinió | 27/07/2015 | 08:51

Però la seva ànima continua lliure, com ella volia que també fos el seu país.

La Natàlia Molero ens ha deixat després d'una intensa i convençuda lluita contra la malaltia, a la qual va plantar cara amb la millor versió del caràcter que li coneixíem: amb valentia i coratge, amb fe i esforç, amb una profunda convicció que, de qualsevol de les maneres, hi ha un futur per al qual val la pena lluitar. De cop, per més que ja feia setmanes que en temíem el desenllaç, s'està fent un immens buit entre nosaltres i a la ciutat que sempre va estimar apassionadament. Mirem enrere i trobem un bagatge tan lluitat que hauria de fer envermellir aquells que s'autoinvesteixen de primers intel·lectuals de la ciutat i mai posen les coses fàcils a gent com la Natàlia. En el seu cas, per ser dona que es reivindicava amb fermesa i des d'una feminitat irrenunciable; per estimar-se com a persona i cultivar un estil carregat de personalitat insubornable; pel que escrivia i opinava, als diaris, a la ràdio o a la televisió, amb una convicció natural absoluta; per la seva feina que va fer sempre amb el coratge d'una dona que havia de vèncer prejudicis masclistes provinents dels llocs més insospitats; per ser nacionalista i esperançadament independentista. O per ser de Convergència i ser lleial a un partit al qual va servir des de diferents responsabilitats, entre les quals la de regidora de l'Ajuntament en un temps molt difícil per al partit. Li va tocar plantar cara a un determinat règim polític que té, encara ara, les arrels profundament incrustades en un sistema cultural i mediàtic que tendeix a menysprear tot allò que no li riu les gràcies. La Natàlia hi va plantar cara sempre, com ho ha fet aquests mesos amb la malaltia que se l'ha endut. Per això s'ha guanyat un lloc de respecte entre els ciutadans de Girona que han sobresortit i han deixat petja, i d'això me'n sento doblement orgullós: com a alcalde, i com a company i amic d'un projecte compartit que, també gràcies al seu empeny, és la principal font d'esperança per a un gran nombre catalans.

Els meus records de la Natàlia arrenquen de molt lluny, de quan va començar a publicar els seus primers articles d'opinió. Encara guardo el llibret que em va fer a mans el dia que ens vam veure per primer cop, amb el seu primer text que li havien publicat. Però sobretot guardo el record de la darrera vegada que ens vam veure, de la conversa sobre tantes coses i de les seves esperances sobre la vida que s'aferrava a retenir, i sobre el país i el moment tan il·lusionant que vivim. Quan ja acabàvem, em va agafar la mà amb un agraïment que em va commoure, perquè era jo qui em sentia profundament agraït de compartir una estona amb ella ateses les dificultats que l'envoltaven. Li vaig fer un petó amb tota la tendresa de la qual vaig ser capaç, i ens vam acomiadar.

La Natàlia ha gaudir de molt bons amics i amigues. Sobretot, però, ha gaudit d'una família que ens ha ensenyat què vol dir estimar sense condicions. La mare, la germana, els fills, han estat al seu costat en tot moment i per a tot,malgrat la duresa i la crueltat de la situació, i li han brindat un

darrer tram de la seva massa curta vida carregada dels valors i sentiments que la Natàlia va observar sempre: bondat i amor.

La Natàlia no s'ha rendit. El seu cos ha estat derrotat una malaltia voraç, massa aviat i en un moment injust. Però la seva ànima continua lliure, com ella volia que també fos el seu país.

Descansa en pau, amiga.

Autor: Carles Puigdemont

https://gironanoticies.com/noticia/33028-massa-aviat-natalia.htm